

ПРОТОКОЛ 19

относно морския транспорт

Договарящите се страни не прилагат помежду си мерките, посочени в Регламенти (ЕИО) № 4057/86 (ОВ L 378, 31.12.1986 г., стр. 14) и № 4058/86 (ОВ L 378, 31.12.1986 г., стр. 21) на Съвета, както и в Решение 83/573/ЕИО на Съвета (ОВ L 332, 28.11.1983 г., стр. 37) или други сходни мерки, ако включените в споразумението достижения на правото на ЕС относно морския транспорт се прилагат изцяло.

Договарящите се страни се стремят да координират действията, които провеждат, и мерките, които вземат по отношение на трети страни и на предприятия от трети страни в областта на морския транспорт, съгласно следните принципи:

1) договарящата се страна, която реши да извършва надзор на дейностите, провеждани от някои трети страни на пазара на морски товарен превоз, информира за намерението си Съвместния комитет на ЕИП и има право да предложи на другите договарящи се страни да участват в нейната инициатива;

2) договарящата се страна, която реши да изпрати дипломатически представители в трета страна, която ограничава или застрашава да ограничи свободата на достъп до пазара за презокеанските товарни превози, информира за намерението си Съвместния комитет на ЕИП. Другите договарящи се страни имат право да решат да се присъединят към тези дипломатически действия;

3) договарящата се страна, която възнамерява да вземе мерки срещу трета страна и/или срещу притежатели на кораби от трета страна, по-специално като ответна мярка срещу прилагането на нелоялни тарифни практики от някои от тези притежатели на кораби, които извършват превоз по международни линии или като ответна мярка срещу ограничаване или заплахи за ограничаване на достъпа до пазара на презокеанските товарни превози, информира за намерението си Съвместния комитет на ЕИП. Договарящата се страна, която започва тези процедури, може при необходимост да поиска за тази цел сътрудничеството на другите договарящи се страни.

Другите договарящи се страни имат право да решат да вземат същите мерки на своята национална територия. Ако взетите мерки от някоя от договарящите се страни се заобикалят чрез преминаване на територията на друга договаряща се страна, която не е приела такива мерки, договарящата се страна, чиито мерки са заобиколени по този начин, има право да вземе мерките, които се налагат за справяне с положението;

4) договарящата се страна, която възнамерява да води преговори по въпроса за разделянето на корабните товари, посочено в член 5, параграф 1 и в член 6 от Регламент (ЕИО) № 4055/86 на Съвета (ОВ L 378, 31.12.1986 г., стр. 1), или да разшири правото да се възползва от разпоредбите на посочения по-горе регламент от граждани от трета страна, съгласно член 7 от него, информира Съвместния комитет на ЕИП за своето намерение.

Ако някоя или няколко от другите договарящи се страни се противопоставят на предвидените действия, Съвместният комитет на ЕИП ще трябва да намери приемливо решение на проблема. В случай на разногласие между договарящите се страни могат да бъдат взети съответните мерки. При липса на други средства тези мерки могат да

включват дори отмяна на прилагането от страна на договарящите се страни на принципа за свободното предоставяне на услуги по извършване на морски транспорт, определен в член 1 от Регламент (ЕИО) № 4055/86;

5) информацията, посочена в параграфи 1 - 4, трябва в рамките на възможното да бъдат предоставяни в срокове, които да позволяват на договарящите се страни да координират действията си;

6) договарящите се страни могат, по искане на някоя от тях, да се консултират помежду си по въпроси относно морския превоз на товари, които са предмет на разглеждане в рамките на международни организации, по настъпилите промени в морските отношения между договарящите се страни и трети страни, както и по функционирането на сключените в тази област двустранни или многостранни споразумения.